

اطلاعیه

۸ مارس، جنبش برای برابری است!

هجدهم اسفند ماه هشتاد و شش

اتحاد چپ کارگری ایران

صدمین سالگرد ۸ مارس در حالی فرا می رسد که شرایط و موقعیت تبعیض آمیز بر علیه زنان، همچنان پابرجاست، میلیونها زن کارگر در ایران و جهان مجبورند با مزد ناچیزی تن به کارهای طاقت فرسا دهند، یا با کارخانگی محروم از هرگونه حقوق و مزایای اجتماعی، ستم های مضاعف جامعه ی مردسالار را متحمل شوند. زنان بسیاری در خیل بیکاران هستند و یا محروم از شغل مناسب اند و ناچارند روزانه برای سیرکردن شکم کودکان شان با فقر دست و پنجه نرم کنند. این زنان هستند که بیش از همه در جنگها قربانی و طعمه ی خشونت اند. بدین ترتیب در شرایط کنونی، سهم میلیونها زن از جهانی سازی سرمایه دارانه چیزی جز یک تصویر نا امید کننده از آینده ی پیش رونیست. سیاست «تعدیل نیروی انسانی» خصوصی سازی های گسترده و تبعیت از برنامه «بازسازی ساختاری» مطابق با شرایط صندوق بین المللی پول و بانک جهانی، باعث بیکاری میلیونها کارگر شده، در این میان زنان جزو اولین گروههایی بوده اند که در هر کارخانه یا کارگاه، کار خود را از دست داده اند. استفاده از کار تولیدی زنان در خانه ها گسترش پیدا کرده و کارفرمایان برای پرداخت دستمزدهایی پایینی که مردان حاضر به پذیرش آن نیستند، به استثمار وحشیانه این کارگاهها عمدتاً فاقد امکانات بهداشتی، نور کافی و زنان در کارگاههای کوچک یا در کارهای خانگی مشغولند درجه حرارت مناسب هستند و کارگران زن در این بخش از مرخصی دوران زایمان، مهد کودک، شرکت تعاونی حقوق کمتر برای کار برابر، تبعیض در همه موارد کاری، از عدم دسترسی به مصرف... بی بهره هستند کارآموزی حرفه ای گرفته تا میزان پرداخت بیمه دوران بیماری همه و همه موقعیت زنان در محیط کارخانه را روز به روز بدتر می کند. از دیگر نتایج این اقتصاد نئولیبرالی در ایران فقر و خشونت چون جغد شومی است که بر سر بسیاری از زنان ایرانی خیمه زده است. گسترش تن فروشی و اعتیاد در میان زنان اقشار فقیرتکان دهنده است. آمار خودکشی زنان و دختران جوان در جمهوری اسلامی از همه کشورهای جهان بالاتر است. قتل های ناموسی زنان توسط خانواده و قتل های خیابانی توسط بنیادگرایان اسلامی مکمل خشونت دولتی شده علیه زنان است.

مجموعه این عوامل که تحت شرایط سیستم تبعیض آمیز سرمایه داری روزانه به استثمار زنان دامن می زند در ایران نیز مبارزه ی کنونی برای برابری را به سرمنشاء ۸ مارس در یک قرن پیش، یعنی مبارزه بر علیه شرایط نابرابر و رفع تبعیض جنسیتی پیوند می زند. پیشگام این مبارزه زنان سوسیالیستی نظیر کلارا زتکین بودند که با شناخت از ماهیت روابط سرمایه دارانه و فرهنگ حاکم مردسالارانه بر جامعه که تضمینی برای حفظ ساختار قدرت برتر مردان نیز هست بر علیه شرایط نابرابر شوریدند و علیرغم همه موانع مارش جهانی ۸ مارس را آغاز نمودند. آنان با همه اعتراضی که به نابرابری های سیاسی و حقوقی بین زنان و مردان داشتند اما با دست بردن به ریشه و نقد

روابط اقتصادی نابرابر، مبتنی بر مالکیت خصوصی فراخوان مبارزه ریشه ای بر علیه نابرابری ها را اعلام داشتند و چشم انداز پیوند مبارزاتی همه ی استنمارشدگان را گشودند

شرایط این مبارزه در ایران تحت سلطه رژیم اسلامی و کاربست شریعت در کلیه ی عرصه های زندگی اجتماعی و سیاسی مبارزه ی زنان را با چالش های پیچیده تری مواجه ساخته و رفع ریشه ای نابرابری های اجتماعی و حقوقی را به مسئله ی فوری جنبشهای برابری طلب مبدل نموده و مبارزه در عرصه مطالبات مختلف را بهم پیوند زده است. از همین روست که پیچیده گی شرایط به میزان افزایش، شانس گسترش آگاهی به مسئله زنان تا اعماق به عوامل انحرافات متعددی نیز امکان حیات داده است. مقدم و موخر کردن مطالبات حقوقی - سیاسی از مطالبات طبقاتی درون جنبش زنان و دامن زدن به توهم انجام اصلاحات در حوزه حقوق زنان در چهارچوب یک سیستم غیرسکولار به همان میزان در تضعیف و حتی انحراف جنبش برای برابری موثر است که چشم پوشی از خواسته های روزمره و عمومی زنان نظیر حق سرپرستگی کودکان و حق انتخاب پوشش و نادیده گرفتن حجاب اجباری و غیره تحت نام رادیکالیزه کردن جنبش و مبارزه برای مطالبات بزرگتر.

در صدمین سالگرد آغاز مارش ۸ مارس، این روز جهانی را در بزرگداشت حماسی طولانی جنبش برابری طلبانه پاس داشته و در جهت تقویت مبارزه درون جامعه، مطالبات برابری خواهانه و عدالت طلبانه، همچنان می کوشیم و حمایت از لایه های متفاوت سکولار، چپ و روشنگر درون جنبش زنان ایران را وظیفه دائمی خود دانسته و بسهم خود برای سازمانیابی مستقل جنبش چپ و کارگری و همچنین سازمانیابی مستقل در حوزه ی مطالبات کل جامعه حول مسائل زنان می کوشیم.

اتحاد چپ کارگری ایران

۸ مارس ۲۰۰۸